

# Правдошукач

The Truth Seeker

Правдоискусатель

Всеукраїнська незалежна газета.  
Засновник і редактор Юрій Шеляженко.  
№ 004 від 15 лютого 2009 року.

page  
[www.truth.in.ua](http://www.truth.in.ua)  
See other pages:  
Life, Kyiv and Feedback Politics



**Слово редактора.** З початку року нас лякають перспективою масових заворушень. Кожен політик мріє підвестися до вершин влади на хвилі народного гніву. "Питання вибуху масового соціального протесту, який може привести до силового протистояння між владою і народом, є лише питанням часу" - заявив Віктор Янукович. У пресу просочилися й прогнози першого віце-прем'єра Олександра Турчинова: "Першою реакцією певної частини населення на серйозні проблеми буде бажання вирішити їх незаконним чином... Ми знаходимося в умовах близької трагедії, в умовах воєнних дій" - заявив він на закритій частині колегії МВС, повідомила газета "Коммерсант-Україна". Невже й справді почнуться "воєнні дії" за крісла у владі, контроль над газотранспортною системою? Народу має вистачити мудрості не чубитись за злих панів! **З повагою і до Ваших послуг, Юрій Шеляженко.**

## Андрій Павловський: "Партія регіонів прагне помсти"

**Партія регіонів не змогла відставити уряд в парламенті, але погрожує домогтися свого вуличними протестами. Чи це реально? - спитав "Правдошукач" у народного депутата України, БЮТівця Андрія Павловського.**

Юлія Тимошенко правильно сказала: за що Партія регіонів не візьметься - нічого до кінця не доводить. Три рази намагалися відправити цей уряд у відставку, і кожного разу безуспішно. Вони дискредитують себе як політична сила. Для чого це організувати, якщо ви не здатні досягти поставлених цілей? Там є певне деструктивне корупційне ядро навколо "РосУкрЕнерго", яке складають Фірташ, Львовчикін, Бойко, і вони чомусь зараз більше впливають на Януковича, на прийняття рішень, ніж група Ахметова-Колеснікова. Ми чули, що Ахметов дуже ображений, на останні

засідання фракції не ходить і взагалі відмовився фінансувати регіональні відділення партії - про це заявила Богословська. А Фірташ теж в нинішній ситуації не надто платоспроможний. Брак фінансування підсилює пристрасті. Мотиви Партії регіонів більше схожі не на продуману політичну боротьбу, а на банальне прагнення помститися уряду за усунення корупційного посередника з газового ринку. І рішення, прийняті емоційно, навряд чи можуть бути ефективними. Партія регіонів, відпрацьовуючи свій опозиційний хліб, допомагає олігархам врятуватися від справедливих претензій винуватця на вулиці людей. Я думаю, що те ж "РосУкрЕнерго" може прожати профспілку різні профінансувати, щоб збурювати людей проти уряду. Тим більше, що зараз Федерацію профспілок очолює ярый регіонал Хара, який відверто ненавидить всіх "помаранчевих".



Ці металургійні олігархи зараз опинилися у розбитого корита. Вони стоять на колінах і схиляються, щоб уряд тепер їм надав допомогу. Бо вони отримали підприємства практично даром від Кучми, той же Пінчук, Ахметов та інші. І отримували прибутки, не вкладаючи в виробництво жодної копійки, поки криза не зробила їх неконкурентоздатними. І тоді вони почали викидати людей на вулицю. Але чому повинні прості робітники, сталевари страждати? Якщо б були справжні профспілки, люди б своє обурення, гнів в першу чергу звернули б проти цих недоуликів, неефективних власників, звернулися б до уряду з вимогою націоналізувати чи реприватизувати підприємства, знайти їм більш ефективних власників.

## Василь Хара: "Нас не устраивают популистские заявления правительства"

**Председатель Федерации профсоюзов Украины Василий Георгиевич Хара - народный депутат Украины от Партии регионов, возглавляет парламентский комитет по вопросам социальной политики и труда. Благодаря пресс-службе ФПУ мы смогли узнать мнение лидера крупнейшей организации трудящихся по актуальным вопросам.**

На сегодняшний день Государственный центр занятости зарегистрировал 980 тысяч безработных в Украине. Мы получаем тысячи писем от людей, возмущающихся останков предприятий, останками целых отраслей, увеличивающимся числом увольнений, уменьшением фонда оплаты труда, социальных пособий, задержкой пенсий, задержкой заработной платы бюджетникам и т. д.

Приведу простой пример: только за 20 дней января этого года работу потеряли 54 тыс. граждан, больше всего в Винницкой, Днепропетровской, Донецкой и Харьковской областях.

Нас не устраивают популистские заявления правительства, потому что остановлена треть промышленных предприятий, что означает: на одну третью сокращается количество рабочих мест, и как следствие - поступления в Фонд социального страхования, в бюджеты всех уровней, сокращаются выплаты заработной плат, социальных пособий, стипендий. Это катастрофа для любой

страны и ее уже ощущают наше население. К сожалению, глухи наши великие политики, исполнительная власть.

17 декабря во всех регионах Украины, а 23 декабря - в Киеве, Федерация профсоюзов провела предупредительную всеукраинскую акцию протеста, в которой приняло участие более 100 тысяч членов профсоюзов. По итогам акции были выдвинуты требования профсоюзам к правительству, суть которых заключается в устранении нарушений норм Генерального соглашения на 2008-2009 годы и в необходимости обеспечения трудовых, социально-экономических прав работников в условиях кризиса.

Правительство не отреагировало на требования ФПУ и внесло на рассмотрение Верховной Рады Украины антинародный проект закона о Госбюджете на 2009 год без согласования с профсоюзами размера прожиточного минимума, минимальной заработной платы, минимальных гарантий оплаты труда работников бюджетной сферы, тем самым, нарушив нормы законодательства Украины и Генерального соглашения. Как следствие, развал промышленности в Украине набирает обороты, мы боимся, что в конце февраля - начале марта ситуация значительно ухудшится. Поэтому требуем немедленного пересмотра антинародных и антиконституционных норм, которые приняты в Бюджете 2009 года.

Среди наших требований к Кабинету Министров - создание нормальных условий для переориентирования экспортно-ориентированных отраслей Украины на внутренний рынок. Это даст возможность хотя бы сохранить то, что на сегодня еще есть. В дальнейшем постепенно, соединяя в единое все отрасли народного хозяйства, можно будет дать возможность предприятиям выпускать продукцию, организовывать рабочие места.

Мы в который раз настаиваем на проведении совместных трехсторонних встреч для выработки мер по преодолению последствий кризиса. Есть уже такая договоренность с Федерацией работодателей Украины. Во второй половине февраля мы обсудим необходимые антикризисные мероприятия и в очередной раз предложим их Кабинету Министров.

У правительства есть реальный шанс исправить сложившуюся в стране ситуацию. По отдельным направлениям, прежде всего, в банковской системе, требуется «ручное управление», - срочно необходимо финансировать отрасли промышленности, отдельные предприятия и таким образом оживить экономику.

Среднее профсоюзное звено, отдельные члены профсоюза обращаются к руководству ФПУ с требованием возложить протестные действия, которые нацелены в Украине. По социологическим исследованиям, 40 процентов работающих готовы выйти на улицы, защищая свои интересы, почти 20 процентов - готовы к радикальным действиям.

До этого допустить нельзя. Протесты должны быть управляемыми. Федерация профсоюзов вынуждена будет перейти к «жесткой» оппозиции к власти, вступить с Кабинетом Министров Украины в коллективный трудовой спор, ибо всякие переговоры с ним, уже очевидно, бесплодны. Мы по нарастающей начнем переводить акции протеста с тем, чтобы вынудить правительство принять экстренные меры для урегулирования ситуации, которая сложилась в Украине в условиях кризиса. И, насколько я понимаю желания наших членских организаций, пойдем до конца в достижении положительных результатов. А их ждут не только члены профсоюза, а также и пенсионеры, студенты, все население Украины.

## Володимир Чемерис: "Соціальні причини знову виштовхнуть людей на вулиці"

Наш співбесідник - відомий правозахисник, співкоординатор легендарної акції "Україна без Кучми", член Правління Української Гельсінської Спілки, учасник студентських протестів в 1991 році - «революції на граніті». Він стоїть у витоків громадянського суспільства в Україні, як ідеолог та активіст, як член правління громадської організації "Інститут економіко-соціальних проблем "Республіка" та один з засновників Громадської ради при Міністерстві Внутрішніх Справ.

На відміну від багатьох колишніх соратників, наприклад - Юрія Луценка, він не здох від суспільної діяльності високих посад чи прибутків й продовжує принципово боротися за системне реформування суспільного устрою. Хоч така діяльність пов'язана з багатьма ризиками: наприклад, в кінці 2007 року київська міська адміністрація несподівано відмовила "Республіці" в оренді приміщення на вул. Горького, 12-Б. На засіданні комісії Київради з питань земельних 26.06.2007 р. начальник міського управління комунальної власності Анатолій Чуб вніс пропозицію відмовити у продовженні договору оренди і винести приміщення на конкурс. Натомість туди без конкурсу, нахрапом вселила громадську приймально міліцейського генерала, нардепа Василя Грицака. Так і знайшовся, на думку захисників "Республіки", рейдер.

**- Що зараз відбувається з будівлею "Республіки"?**  
Зараз приміщення пуста, стоїть охорона. Депутат Грицак вже захопив приміщення в Харківській районній міській адміністрації. Мають, так само і в Києві йти потрібні приміщення "Республіки", щоб робити там якусь забудову. Тому що ніякої приймальної народного депутата там немає. Хоча, коли там була "Республіка", багато громадян приходили і розповідали про свої проблеми, ми якось намагалися їх вирішувати.

Дуже добре, що Верховна Рада прийняла в першому читанні законопроект про захист від рейдерських атак виданих державних і комунальних ЗМІ. Я думаю, варто розширити такий захист і на громадські організації. Бо те, що відбувається зараз в Києві, в Харкові і в інших містах - це просто захоплення нерухомості, яка використовувалася в громадських цілях, для бібліотек, для громадських організацій, для культурних закладів. Захоплення великим капиталом, в комерційних цілях.

**- Як ви оцінюєте стан дотримання прав людини в Україні, зокрема, громадських прав?**

Я вважаю, що у нас відбувся регрес - навіть порівнюючи з 2004 роком, попри декларації "помаранчевої влади". Ми боролися з кучмізмом, в першу чергу, тому що були порушення прав людини. Але в епоху так званого пізнього кучмізму відкрилося багато шляхів до свободи. Тоді журналісти могли активно протестувати проти порушень свободи слова. Наприклад, під час "помаранчевих" подій, за деяким виключенням, не розганялись мітинги практично ніколи!

Я говорив багато про порушення свободи зібрань, які є насправді зараз дуже серйозними. Ми бачили абсолютно протизаконні розгони мітингів без рішення суду, просто тому що міліціонер вирішив, що цей мітинг не має відбуватися. Бувало, сотні людей були затримані, отримали адміністративні покарання у вигляді ув'язнення і т.д.

Те, що зі свободою слова відбувається... Розумієте, не обов'язково темники писати на папері. Це в часі кучмізму їх писали на папері. Зараз це набагато простіше відбувається, є телефонні дзвінки або власники, проти яких журналіст не може піти. І насправді, коли журналіст боровся проти політичної цензури, для нього це було певною мірою почесно і сприймалися суспільством як позитивний крок. Але проти економічної цензури, проти цензури долара чи гривні журналісти, як ми бачимо, практично не йдуть. Коли ми постійно бачимо по "Інтеру" виступи Фірташа, а по "5 каналу" - Порошенка, говорити про незалежну журналістику в наш час практично неможливо.

Крім цього, є багато інших проблем. Наприклад, в Нікопольській Дніпропетровській області - катування міліцією ув'язнених в Нікопольському ізоляторі тимчасового тримання. Представники громадської ради при обласному управлінні МВС намагалися в чомусь заридити жертвам. В принципі, ми щодня фіксуємо по кілька порушень прав людей. "Помаранчева" влада не є демократичною владою, про це вже можна казати абсолютно впевнено.

**- Чи вдається вам через громадську раду при МВС, через якісь інші важелі впливати на владу і покращувати ситуацію?**

Розумієте... На останній громадській раді, яка відбулася вперше за півроку, в кінці грудня, на якій не було керівництва МВС, нам вдалося прийняти рішення про створення комісії, яка би розглядала питання зі свободою зібрань по цих от численних випадках незаконних розгонів мітингів. Мушу сказати, що представники громадської ради делегували туди своїх представників, але до сих пір - вже місяць майже пройшов - міліція не делегує своїх представників.

Насправді я певен: міліція не захоче, щоб представники громадської якось чинно досліджували ситуацію всередині міліції. Є й інші приклади. На попередній громадській раді була створена комісія по ситуації з незаконною висилкою тамільських біженців. Теж була створена комісія, але вона була просто проігнорувана представниками міліції.

За часів міністра Чушка, коли заступником по громадському порядку був Василь Фатхудинов, такі комісії створювалися і мали результати. Така комісія була створена по відомих подіях на стадіоні "Олімпійський" 27 травня 2007 року. І там були покарані міліціонери, які порушували закон. Була створена комісія за участі

громадськості по одеських подіях, коли в зв'язку з протестами проти встановлення пам'ятника Катерині в Одесі там вдалося звільнити багатьох незаконно затриманих.

Зараз міліція не йде на співпрацю з громадськістю. Вже вивирає питання про необхідність відставки керівництва Міністерства Внутрішніх Справ, в першу чергу міністра і заступника з громадської безпеки Савченка, який, я вважаю, особисто відповідає за ті порушення, про які я казав. Але, звичайно, на черзі зміни в самій міліції, що насправді не може відбуватися за цією владою, якщо ми не поміняємо серйозно саму систему.

**- Яких системних змін потребує міліція?**

Я б говорив про багато речей, але в першу чергу - це невідповідність самої назви до її суті. Тобто, міліція - це насправді озброєний народ, представники народу, які самі влаштовують порядок. Наприклад, відомі американські шерифи: самі громадяни обирають свого захисника. Ідеється про безпосередній зв'язок і залежність міліції від суспільства, те що зветься "міліція з народом". Це гасло народилося під час акції "Україна без Кучми", але досі не було втілено в життя. Вони зараз абстраговані від народу абсолютно. Міліціонери є керівник, цар і бог для своєї "ластви". Міліція зараз працює в інтересах великого капіталу і в інтересах влади, це ми бачимо по всім соціальним протестам: міліція завжди ставала на бік або власників, або забудовників, або представників влади, які все це санкціонували.

Звичайно, потрібен контроль громадськості за діями міліції, який ми намагаємося втілити через громадські ради. Але без таких "нагорі" ми не зможемо цього зробити, тому що насправді нас не допустить ні до яких документів, ізоляторів тимчасового тримання, ні до чого - якщо нема доброї волі керівництва міліції.

**- Що це за система громадських рад і як громадянин може до них звернутися у відстоюванні своїх прав?**

Ця ідея з'явилася у правозахисників в кінці 2005 року. Мушу сказати: нам вдалося її реалізувати завдяки тому, що ми тоді з міністром внутрішніх справ були в тісних стосунках, чого я не можу сказати зараз. Це представники правозахисних громадських організацій, які збираються разом з керівництвом міліції і ставлять питання щодо дотримання прав людини, і міліція має намагатися відповісти на ці питання: або лідкувати якісь порушення, або дати адекватну відповідь.

Така система була створена по областях. Зараз при всіх обласних управліннях міліції створені громадські ради. Вони по-різному працюють. Я мушу сказати: в першу чергу це, знов-таки, залежить від керівництва відповідного міністерства або обласних управлінь міліції, і як вони ставляться до громадських рад. Було також намагання з боку міністра внутрішніх справ запропонувати "своїх" представників громадськості, які б не ставили гострих питань. Все-ж такі, я вважаю, що представники громадськості на рівні міністерства і кількох областей - це люди, які не мовчать і ставлять гострі питання. Так би мовити, "кусачі".

Потрапити до цих людей можна, проводиться прийом громадян. Звичайно, це робиться по-різному в різних областях. Наприклад, в Дніпропетровській області проводиться регулярно, тобто можна зустрітися і висловити свої проблеми. Як правило, це представники громадських організацій діючих, які мають свої телефони, приміщення, де люди можуть прийти і поспілкуватися вже безпосередньо. Я курую Чернігів, Дніпропетровський, Суми, могу казати за них - там діючі громадські ради.

**- Зараз в ситуації кризи настрої людей сильно зсуваються в бік песімізму. Чи можливі зараз якісь масові рухи, протистояння людей між собою чи з владою - те, що, як правило, зветься "масовими заворушеннями"?**

Я абсолютно певен, що це цього приходить. Питання в тому, що людей виводили на вулиці під час "Україна без Кучми" і в 2004 році соціальні причини. Ці соціальні причини не були ліквідовані й продовжують діяти. Так чи інакше вони виштовхнуть людей на вулиці, тим паче що ситуація зараз - напевне, найбільша економічна й соціальна криза за часів існування незалежної України. І люди на це, без сумніву, відреагують.

На наших очах в пост-соціалістичних країнах починаються заворушення: перед нами приклад Латвії, Литви, Болгарії. Так ж Латвія була розколота на дві частини, росіяні і латвішці, але вони разом вийшли до парламенту. І я думаю, що в Україні так само це протистояння, яке дуже вигідно політикам і з одного, і з іншого таворів, коли Україна розділена на схід і захід - воно буде ліквідоване, тому що насправді і лівий янину, і донеччанину болять одні й ті самі проблеми. Абсолютно певен, що це відбудеться.

Я мушу сказати, що багато людей про це вже говорять, і з'являються ініціативи, щоб, можливо, наприкінці зими чи на початку березня виникли такі рухи і почалися протести. Причому тепер дуже важливо, щоб ці протести не були пов'язані з тою чи іншою політичною силою. Я абсолютно певен, що будуть намагання і Партія Регіонів, і БЮТ, і Секретаріат Президента (хоча у останній - дуже багато можливостей, бо ні Ющенко, ні його адміністрація не користуються серйозною підтримкою) - ці сили будуть намагатися організувати, очолити народний протест для реалізації своїх інтересів; у Тимошенко - скинути Президента, у Януковича - скинути Тимошенко, для того щоб прийти самим до влади.

Проте я думаю, що українці навчені досвідом 2004 року, коли їхні гасла обмежувалися політичною вимогою "Ющенко - так!", коли ставилася чисто політична мета помяти одного президента на іншого. Вже видно, що це не привело до системних змін: люди потребують таких змін, перш за все соціальних. Я думаю, що попри заходи, організовані політиками з тою чи іншою тавору - яраз вони не отримають розвитку. І я думаю, що цей вибух стане.

**- Чи можлива зараз ініціатива якогось незалежного масового руху, який би міг стати каталізатором змін в суспільстві на краще?**

Я мушу сказати, що якраз сьогодні (інтерв'ю давалося 21 січня - прим. ред.) відбулася зустріч представників різних громадських організацій за участю

конфедерації чи конференції громадських організацій, де вони будуть між собою спілкуватися і будуть знаходитися в стані готовності до організації протестів. Тому що ситуація буде загострюватися. Сьогодні вже українці з шоком дізналися нову ціну на газ. Ця ціна буде означати, що багато підприємств, які працюють на газі, не зможуть продовжувати виробництво. Отримаємо безробіття і підвищення цін на продукти, які ми купуємо в магазинах, бо складова енергоносій в всіх продуктах дуже значна. Все-таки, не вирішені питання з курсом гривні, з поверненням вкладів в банках. Мер Києва, а так само мері інших міст постійно говорять про чергові підвищення тарифів. Ще підвищення цін на проїзд в метро з 50 копійок до 2 гривень, а потім зниження на 30 копійок - воно якесь таке смішне, мені здається. Ці проблеми знову наростуть, і ми повинні бути до цього готовими.

**- Чи можна сказати, що будь-яка організація, за якою стоять люди, зараз готується до мобілізації навесні?**

Я можу говорити про коло різних організацій, це діючі правозахисні і громадські організації різного спрямування, одні лівіші, інші правіші. Питання в тому, що зараз люди між собою спілкуються і вже післязавтра буде вже більш широка зустріч цих організацій, де вже можна говорити, що якимось чином треба буди об'єднати зусилля і однією з головних умов є відсутність політики, які могли б використати цей рух у своїх інтересах.

Зараз, наприклад, вимога перевиборів Верховної Ради нічого не дасть - при теперішній системі виборів прийдути ті самі люди, ті самі обличчя, тільки, може, трохи більше Партії Регіонів чи трохи більше БЮТ. Наприклад, наш відомий товариш Грицак - у нього там великі проблеми в Партії регіонів - то зараз ідеється про те, що він має бути в списку Блоку Юлії Тимошенко. Дуже цікаво: людям все одне, в якому блоці бути. Був "синім", став "помаранчевим" - не грає ролі: головне, що ти маєш гроші, ти можеш якось чином запластити чи бути корисним для того чи іншого політичного лідера. Вимога відставки президента... Ну і що? Ну, Тимошенко буде президентом, чи Янукович. Вимога відставки уряду... ну, владе уряд Тимошенко - буде уряд Януковича. Нічого не зміниться, тобто, має бути вимога зміни системи.

Багато хто порівнює нинішню Україну з Аргентиною 2001 року. Тоді також аргентинці вийшли на вулиці з соціальних причин, їх не виводили партії. І найголовнішим гаслом було: "нехай забираються усі!". Вони досягли суттєвих змін!

І вони по суті почали будувати систему влади знизу. Те, що було тут у нас, в Україні, і в Російській Імперії під час революції 1905 року та лютевської революції 1917 року, коли люди почали брати владу на місцях. До речі, у нас таке було під час подій 2004 року - правда, після того, як Ющенко прийшов до влади, всі ці ініціативи були знехтувана, знову люди були послані в стійло, поставили "своїх" губернаторів, всі ці ініціативи припинилися. А от в Аргентині вона отримала певний розвиток. Міноритарні вкладники, які вклали по тисячі, дві тисячі пеней, приїшли в банки. Їм не було на що жити, вони хотіли просто повернути свої гроші. Вони взяли в свої руки керівництво банками, прийняли - щоб повернути свої гроші. І я думаю, що це має бути нашим дорожчавком.

**- Українські політики та бізнесмени мають величезний досвід ініціювання громадських рухів - підрок до лобювання своїх інтересів. Як відізнати їх і захиститися від них?**

Розумієте, воно ж прекрасно видно, що до чого. Пам'ятаєте акції навесні 2007 року за розпуск Верховної Ради і проти розпуску? Люди насправді тоді не підтримували. За 100, чи 80 гривень приходили до тих, хто платив. Не ховаючись, одні прапор розгортали, інші кидали. І, звичайно, будуть такі намагання. Я знаю, що щось готує "Дістали!" на 6 лютого, мені здається, це буде приурочене до розгляду питання відставки уряду в парламенті. Я думаю, що відук народу буде видно, як було видно відук народу під час недавніх подій.

**- Ваша порада людям, яка відчула порушення своїх прав і хоче з цим боротися?**

Як правило, кажуть: у нас правова держава, звертайтеся до суду. Але ми бачимо, які у нас судді. І дуже важко, знаєте, коли приходить маса людей і не можеш зайнятися всіма справами, бо просто кожне судове засідання вимагає не один місяць і масу зусиль. Плюс, якщо там вже заплачено за рішення суду, ти вже нічого не зробиш, чого б ти не хотів. І я думаю, що порада - виходити на вулицю. Це набагато ефективніше, тому що пропонувати людям "звертайтеся в суді" - це означає "люди, забудьте про свої права".

**- Але якщо люди вийдуть на вулицю, їх міліція не поб'є? Чи вона принедається, як профспілка поліцейських в Латвії?**

Не виключено, що міліція може принедається. Але, знаєте, ця влада прийшла на хвилі акцій протесту і вона розуміє, що таке протести. І вона не боїться перевиборів, тому що насправді ті ж самі люди знову потраплять до влади. Вони бояться акцій протесту, тому вони будуть намагатися діяти жорстко. Але люди можуть діяти адекватно. От в 2004 році в Україні і в 2001 році в Аргентині силової структури не могли нічого зробити, тому що це були нерівні зусилля. І значною мірою, я певен, що силовики в багатьох випадках будуть принедається, тому що вони так само живуть в цій країні і так само тут живуть їхні батьки, родичі. Я думаю, що вони нічого не зможуть зробити.

**- Чи не становить так, що на сцені перед Майданом, коли люди знову вийдуть туди, стоятимуть ті самі персоні і в результаті нічого не зміниться? І якщо нічого не зміниться, то навіщо тоді виходити?**

Тому ми і говоримо про конференції громадських організацій, щоб діяти без політики. А для того, щоб щось змінилося, мета і гасла мають бути спрямовані на зміну системи, а не на зміну персоналії влади.



# Михайло Волинець: "Активного протестного руху не відбудеться"



Народний депутат України від БЮТ Михайло Якович Волинець очолює Конфедерацію вільних профспілок, яка виникла на початку 90-х років минулого століття й включала в себе найбільші профспілкові організації шахтарів, працівників залізничні, освітян та медиків, шляховиків, загалом - близько 270 тисяч членів. На початку року громадську думку киян не на жарт сколихнула зацікавлені профспілками страйки працівників Київського метрополітену і столичних лікарів. Профспілковий рух показав готовність до активного спротиву намаганням міської влади "зажиклити" і зменшити зарплатню на комунальних підприємствах. Що дали? Про це захисника трудових прав розпитував "Правдошукач".

**- До чого нас приведе ріст безробіття внаслідок економічної кризи?**

Насправді зараз близько 1,5 мільйони безробітних, хоча в центрі зайнятості зареєструвалося близько 900 тисяч. Цей рік зростання безробіття буде продовжуватися десь до липня. Наша промисловість знаходиться в стані рещесі, тобто падіння, і в зв'язку з цим викидаються на вулицю робочі люди. На жаль, наші олігархи, особливо з гірничо-металургійного добі, не виконали домовленості, меморандум з урядом. Уряд надав їм серйозні пільги у вигляді пільгової ціни на електроенергію, на транспортні перевезення, нульову ставку податку на додану вартість по газу, відтермінування виплати до Пенсійного фонду, до державного бюджету, податків до фонду соціального страхування, багато інших пільг. Але це робилося урядом при умові, що власники підприємств гірничо-металургійного комплексу не будуть викидати людей на вулицю, а будуть зберігати той рівень зарплати, який був, і це дає б можливість наростити внутрішній попит споживання і переорієнтування економіки на внутрішнє споживання та її підйом. Цього, на жаль, не відбулося. Наприклад, на комбінаті імені Лівича старі профспілки за бажанням роботодавця внесли зміни до колективної угоди у бік погіршення умов оплати праці, а лідерів незалежних профспілок викинули за межі підприємства з допомогою міліції, бо вони почали протестувати. Подібні проблеми є в агропромисловому комплексі, хімічній, будівельній промисловості. Я думаю, ми будемо обговорювати це питання - уряд, профспілки, роботодавці.

**- Наскільки законно відбуваються зараз звільнення?**

У нас слабка інспекція праці, яка, особливо на місцях, не виконує свої функції контролю за дотриманням соціально-трудових відносин і трудового законодавства. Крім того, у нас домінують кишеневі посткомуністичні профспілки, які в першу чергу обслуговують роботодавця, директорат і таке інше, "лягають під владу": місцеву, регіональну, центральну. Роботодавці, для того щоб взагалі дезорієнтувати ситуацію, самі фінансують і створюють "жовті" профспілки. Весь цивілізований світ проти них бореться, це порушення всіх норм. І поки що в Україні не досить масштабно розвинуті незалежні профспілки.

Що таке незалежні профспілки? Це структурні підрозділи, які створюються самими людьми найманої праці. Відбувається структурнування на всіх рівнях до національного і світового, і незалежні профспілки мали б не залежати від влади, політиків, роботодавців - наприклад, як Конфедерація вільних профспілок, яку я очолюю. Але наша Конфедерація не займає домінуючого становища. Я б радий був би, якщо б зараз проявлялись нові лідери, молоді люди у віці 30-35 років, які найбільш активно могли б себе розкрити і показати. Це краще, ніж такі прояви співпадали з тими проектами і напрямками діяльності, над якими зараз працюють незалежні профспілки. На жаль, у нас досить слабо розвинуте громадянське суспільство, люди не структуровані, не організовані і в одиночку ніхто сам себе не захистить. Цим

користуються всі ланки влади і самі роботодавці.

**- Чи загрозі кризі консолідує громадянське суспільство?**

Я вважаю, що в лютому, березні, квітні буде наростати пік активності мас. Це природно, в усьому світі так відбувається. Це краще буде збігатися з загостренням економічної, політичної ситуації. Маса дещо збурється, але активного протестного руху не відбудеться, тому що промисловість у нас зосереджена по Дніпрові, в східній і південній частині України. Це краще підприємства, які підконтрольні Партії регіонів. Ця політична сила, яка в опозиції, яка лякає уряд і владу нинішню, що вони піднімуть і збурять людей - вони ніколи цього не зроблять! Бо що, вони піднімуть людей проти себе?! Вони викинули людей, вони не платять їм зарплатню платю. Ну, завезуть в Київ на деякий час... Вони не захочуть тут людей годувати і утримувати! Тому що, якщо вони будуть активізувати людей, то знайдуться справжні лідери, які очолять цей рух і направлять проти них.

Наприклад, у 1989 році, у спокійні комуністичні часи ми підняли на страйк біля 700 тисяч шахтарів. І з того часу страйковий рух переріс у робітничий рух. І на базі цього страйкового робітничого руху було створено незалежні гірпрофспілки. У нас в незалежній профспілці горняків приблизно двісті лідерів, вихованих того часу, яких протягом двадцяти років не змогли купити, зламати, залаяти. На жаль, ці люди трошки постаріли, тому що вони за віком в межах 50-53 років, але є справжні досвідчені профспілкові лідери. Дуже б хотілося, щоб до нас влилися молоді люди саме під час цієї кризи. Люди повинні розуміти, що захищати себе треба самим.

Не треба чекати, що влада вас захистить, що влада прийде і кожному роздасть по прянику. Бо у нас складні відносини, олігархічні клани, тінюва економіка - 60% в тіні. У нас влада не контролює ситуацію належним чином. Дуже часто вона сама контролюється. Я маю на увазі - як парламент, як Президент, як міністри: самі контролюються олігархами. І на жаль, чим негативне суспільство в олігархічному своєму прояві, що кілька сімей олігархів контролюють країну: політику, засоби масової інформації, намагаються громадські організації контролювати - все, що можливо. І якщо вони мають такий масовий контроль загальний, то вони збагачуються, а все суспільство грабують, і суспільство стає біднішим. Тобто, відбуваються розслоєння, і це небезпечно, бо насправді може бути соціальний вибух. От була помаранчева революція. А якщо соціальна напруга зростає і вона не знаходить свого вираження, то вона може проявитися в яхихос масових акцій. Може, стихійних, або знайдуться лідери, які зможуть це зробити. Скорш за все, такі акції будуть очолювати незалежні профспілки. Але, повторюся, оскільки зараз незалежні профспілки не масові, про них недостатньо знають в Україні - то акції, які ми очолюємо, будуть також не масштабними.

**- Чи здатні "кишеневі" профспілки організувати страйк, протестуючи проти звільнень? Наприклад, якщо комусь буде відірено розплатити політичні пристрасі?**

Федерацію профспілок України очолює відомий діяч з Партії регіонів Василь Хара. І така організація, як ФПУ, нездатна проводити страйки, виступати організовано. Але з приходом Хари було оголошено про проведення акції в регіонах і потім в Києві. Ясно, що тут є політичний підтекст, це лише приведе до певних розбратів всередині Федерації профспілок, тому що організація не сильна, є багато чинників впливу на неї. І в першу чергу профспілки повинні мати три ступені незалежності: від влади, роботодавців і політики. А в даному випадку очевидна залежність по всім цим напрямкам. Це приведе до певних перекосів і негативних

наслідків для ФПУ як в Україні, так і на міжнародному рівні.

За гроші вони можуть провести якісь акції. Наприклад, ФПУ це вже робила у 2006 році, в травні-червні вони завозили під Кабмін десятки тисяч людей, переважно зі сходу, за гроші та під прапорами Партії регіонів і соціалістів. Зараз вони те саме повторять, може - для відкриття очей підійдуть до парламенту. Ця акція абсолютно нічого не змінить, але вони хочуть налякати уряд. Я би не лякався на місці уряду, тому що зараз десятки тисяч людей викинуті на вулицю сьогодні олігархами і роботодавцями від Партії регіонів, і завтра так само незалежні профспілки справедливо очолять рух цих людей на місці з вимогами до цих роботодавців.

Скорш за все, зараз треба шукати конструктивні, проводити соціальний діалог. Але роботодавські організації також зараз захоплені на центральному рівні Партією регіонів. Наприклад, Федерація роботодавців - її очолює Юрій Бойко, при підтримці Балоги і Фірташа. Викинуті із соціального діалогу інші роботодавські організації, такі як крупна, структурована у 14 галузей Конфедерація роботодавців. По суті, нема соціального діалогу, реального і відповідального. І це виливається у необ'єктивні акції, як це відбулося 18 листопада 2008 року, коли Янукович, представник "жовтої" профспілки, за гроші кримінальних елементів та олігархічних клд проводив акцію, пікетуючи Кабінет міністрів, з вимогами, які по суті треба було адресувати Президенту, Верховній Раді, конкретним особам. Ця акція, як шиш, лопнула. Те ж буде з акціями Хари.

**- Що ви порадите молодій людині, яку тільки-но звільнили з роботи, на її думку, незаконно, примусили звільнитися під тиском? Як її захистити свої права?**

Ну, по-перше, не розгубитися і пробувати знайти роботу. Молодій людині легше, більше енергії і всі хочуть молодого працівника мати. Там більше, завжди молодим людям платять меншу зарплату. Можна його трошки підманути... Що завгодно! Але, по-друге, не тільки на себе сподіватися. Треба знайти, до кого звернутися. До державних органів, до державної інспекції. До місцевих органів влади. До політичних і громадських організацій можна звернутися. В першу чергу, піти в профспілку!

Я виїзжав два місяця назад на північ Італії, де спілкувався з нашими людьми, які працюють там. Їм давно стало зрозуміло, що треба прийти в профспілку, вони пішли в профспілку. І там їм сказали: у вас є проблема - ми будемо разом її вирішувати, напишіть заяву про вступ до профспілки, щоб у нас були підстави вас захищати. Так і у нас. Ми не дорікаємо людям: ми слугували старим профспілкам, а потім вас звільнили і ви лише заради до нас прийшли.

Ми кажемо всім: добре, що ви прийшли! Ми готові вам роз'яснити, що треба робити, але ми вам розкажемо, що ми не маємо вас годувати ложечкою, а ми вам розкажемо, що ви самі маєте себе захистити в першу чергу через механізми участі у профспілках, проявити активність. Ми пояснимо, як спертись на законодавство, як використати механізми міжнародного профспілкового руху, міжнародної організації праці і так далі.

Спілкувався Юрій ШЕЛЯЖЕНКО

# Александр Черноморов: "В Крыму отсутствуют сепаратистские настроения"



Заместитель председателя комитета по вопросам государственного строительства и местного самоуправления, народный депутат от Партии регионов, один из лидеров Русской общины Крыма Александр Черноморов рассказал нам об острых проблемах полуострова.

**- Как воспринимает крымчане трения в российско-украинских отношениях?**

В Крыму отсутствуют сепаратистские настроения. Противостояния между русскими и украинцами на Крымском полуострове нет. Эти два великих народа объединяют общие культурные и духовные связи. На самом деле крымчане ведут разговоры с туристами, что в России жизненный уровень на порядок выше. Для того, чтоб навсегда прекратить эти разговоры, необходимо качественно улучшать жизненный уровень в нашей стране.

Иллюзия сепаратистских настроений искусственно создается по указанию силовых структур. Для этого функционируют псевдо-общественные организации, странные группы из трех человек под названиями вроде "Народный фронт Севастополь-Крым-Россия", "Русский фронт имени Пупкина", которые сотрясают воздух и интернет антиукраинскими заявлениями. Эти организации не являются юридическими лицами. С ними постоянно борются. А их лидеры таким образом отработывают деньги. Бывает, когда один человек для шума создает три десятка организаций. Таким образом, появляются сепаратистская иллюзия, с которой отечественные силовые структуры и борются. Крымчане знают о такой ситуации и относятся к этому очень негативно. При этом деятельность действительно массовой организации в Крыму - Русской общины - всеячески замалчивается. Информация о ней не подается объективно. А это именно серьезная, взвешенная, массовая общественная сила в Крыму, которая никогда не допустит противостояния украинского и русского народа.

Руководству нашей страны нужно пересмотреть свое отношение к Крыму. И перестать унижать население мирного полуострова.

**- Что происходит с бывшим пионерским лагерем "Артек"?**

Ситуация сейчас накалена настолько, что требует немедленного вмешательства органов власти. Некоторые из 7 корпусов детского оздоровительного лагеря "Артек" нуждаются в ремонте, потому что находятся в ветхом состоянии. В начале 2000 годов бизнес-план реконструкции жемчужины Крыма предусматривал расходы на уровне 200 миллионов гривен. Даже тогда было ясно, что реконструкция как коммерческий проект сделать невозможно. Необходимо было традиционное государственное вливание средств. Тем не менее, реконструкция лагеря разрешили, и все якобы сдвинулось с места. Потом выяснилось, что выделенных средств катастрофически не хватает, поэтому финансирование началось за счет спонсорских денег. Среди основных спонсоров нужно вспомнить и "Укрзалізницю", которая принимала участие в реконструкции.

Еще одной из основных причин неудачного менеджмента лагеря стало назначение на его руководящие должности людей из глубинки Украины, для которых интересы крымчан были чужды. Таким образом, на почве личностных отношений был создан искусственный конфликт между местными жителями и новыми руководителями "Артека". Особо ситуация накалилась после передачи детского лагеря Государственному управлению делами, у которого якобы средства на ремонт были...

Сейчас становится очевидным тот факт, что корпуса лагеря не были отремонтированы, а жилищная проблема "артековцев" юридически не разрешена. К этим проблемам добавились и проблемы финансово-экономического кризиса. В условиях инфляции и обесценивания национальной валюты сложно определить стоимость путевки на весь год. Десять лет назад стоимость путевки составляла около 450 долларов, сейчас ее стоимость варьируется до 2000 тысячи долларов за отъезд ребенка. Сложно сказать, будет ли оформляться государственный заказ. Продажа путевок на курорт в санатории и дома отдыха осуществляется на договорной базе весной.

Абсолютно все равно, на чьем балансе будет "Артек" - ДУСи или правительства.

Главное, чтоб выделялись средства на его функционирование, были четкие гарантии по продаже путевок. Кроме того, людям проживающим на территории лагеря, надо разрешить приватизировать жилье. На территории бывшего пионерского лагеря имеют жилье более 200 семей. Они ущемлены в своих правах, не могут его приватизировать.

**- Как прокомментируете тот факт, что в бюджет 2009 года забыли выпустить статью о финансировании "Артека"?**

Кто-то из чиновников решил, что лагерь сможет перейти на коммерческий менеджмент. Но специфика Крыма заключается в том, что этот полуостров хорошо зарабатывает только в теплый сезон. В результате была проявлена полная некомпетентность в данном деле.

**- Лагерь может выстроить коммерческий менеджмент?**

Может. Но в таком случае у "Артека" должен быть выстроен четкий план заказа на путевки. И не нужно паниковать, если их не Украина выкупит. Главное, чтоб были соответствующие договоры и были проплачены средства. Неудачных руководителей нужно увольнять с работы, потому что основная часть вины в случившемся лежит на их совести. Также нужно усилить контроль над расходам средств крымской жемчужины.

Когда-то Президент Кучма договаривался с предпринимателями о вливание в "Артек" спонсорских средств. Как сейчас происходит финансирование - сказать сложно. Руководство страны нашло на памятник жертвам Голодомора 700 миллионов гривен, а про "Артек" забыли.

Беседовал Владимир МАЛИШНИН

# Леонид Черновецкий: "Кризиса у нас не будет!"



22 січня 2009 року відбулося засідання Київської міської ради. Репортаж Юрія Шеляженка про це засідання опубліковано на редакційному сайті ([www.truth.in.ua](http://www.truth.in.ua)) під назвою "Дірки в бюджеті Києва залають, витягнувши з людей всі жили", а нижче наведено розшифровку фрагменту виступу Київського міського голови Леоніда Черновецького про методи наповнення міського бюджету в умовах економічної кризи.

- Ми іміємо 50-процентне пониження бюджету сьогодні. Катастрофа! Просто катастрофа. Ми не виконали ні одну програму. Я вам розкажу, як зробити бюджет Києва рівним бюджету України. Ми почали сразу после Нового Года тотальное наступление по всем фронтам, я работаю ночами, но я в отличной форме. Например, программа "кинотеатры": я сам недавно был в кинотеатре на Борщагове, там помещения сдают в аренду за смешные деньги, в результате годовой доход копеечный. Я им сказал: всех повыжаю! С сегодняшнего дня они будут платить по 10 тысяч гривен, все 10 кинотеатров. Я готов приватизировать все ВУЗы, техникумы, профтехучилища, потому что они берут взятки со студентов. Наш выдающийся муниципальный ВУЗ дает 13 тысяч дохода, а школа на полторы тысячи человек, где мои дети учились в Швейцарии, давала чистой прибылью 24 миллиона долларов. Кто хочет ВУЗы - пожалуйста! Программа "дома престарелых" - фантастическая программа. 10 миллиардов долларов я готов продемонстрировать с вашей помощью. Люди за 60 лет выбивают из социальной среды, им надо жить вместе, общаться друг с другом. Сегодня я предлагаю вам проголосовать за коммунальное предприятие: мы сдаем их квартиры в аренду, 300 долларов одна комната. Никакой приватизации. За 100 долларов они будут есть у нас с вами икру, бананы, апельсины, мандарины, мороженое, пирожные - все! Мы продлим им жизнь минимум на 30 лет. И я только за этим стал мэром, чтобы эту программу воплотить. Сегодня этим занимается моя дочь, без денег, как советник. Программа усыновления детей: мы называем ее по-другому, потому что по закону это нельзя. Как только я начал это касаться, начались звонки, разговоры, что это незаконно. А законно брать деньги неизвестно кому и продавать детей на имплантацию?! Программа ЖКХ - фантастика! 800 тысяч бабушек и дедушек будут освобождены от платы за коммунальные услуги.

Мы взяли из Интернета, что Лужков делает, великий человек, и все у себя предложил. По земельному управлению - кругом взятки, мы один маленький участок в центре города уже отберем. Тарифы по БТИ - кошмар: кроме честного начальника, это Сенчук из Блока Юлии Тимошенко, все остальные берут взятки. Программа "киевские туалеты" - каждый из 1,5 тысячи туалетов дает 10 тыс. долларов в месяц. Программа парковки - мы добились результата: на полмиллиона гривен в день мы пополняем бюджет. Я гарантирую, что к началу марта будет по миллиону-полтора в день. Программа "кладбища": 50 тысяч долларов сейчас взятка на Байковом кладбище. Все сегодня закрыты, никого я больше не заховаю без тарифа. Вход на Байковом кладбище платный. Копать могилы, давать справки, ухаживать - все тарифифицировано. Каждый день я принимаю новых 10 тарифов: карта киевлянина, коммунальные такси, тарифы для иностранцев... Всего 50 программ, каждая в среднем по миллиарду долларов принесет в этот год в бюджет. Если мы реализуем 30% этого всего, что я предложил, будет почти бюджет Украины. Это чисто коммунальный бизнес. Никакого кризиса у нас не будет!

# Станіслав Аржевітін: "Банківська система вистояла"



Голова Ради Асоціації Українських Банків, народний депутат України (фракція НУНС), перший заступник голови комітету ВР з питань фінансів та банківської діяльності Станіслав Михайлович Аржевітін відповів на кілька питань газети "Правдошукач" щодо актуальних проблем банківської сфери.

**- Прокоментуйте дві постанови Верховної Ради про персональну відповідальність Президента Віктора Ющенка за обвал гривні та скасування постанови про призначення Володимира Стельмаха головою Національного Банку України.**

Як на мене, ці постанови прийняті в дивний спосіб. Щодо першої - незрозуміло, про яку конкретно відповідальність йдеться. Щодо другої - тут юристи в кулуарах Верховної Ради її обговорювали, навіть скептично ставилися щодо її конституційності. Мені здається, ці рішення більш політичні, ніж юридично виважені.

**- Які зараз є перспективи повернення депозитів, що "зажаті" банками, вкладникам?**

Важко казати про перспективи. Але за умови, якщо банківська система призупинить кредитування реального сектору економіки, то, звісно, повернути кошти можна навіть і достроково. Але чи правильний це крок? Чи цього вимагає сьогоднішня кризова ситуація і ті сектори економіки, які потрібно підтримувати?

Спроби політиків втрутитися у роботу Національного Банку, я думаю, не додали стабільності до такої ситуації. Тому що говорили всі, хто хоче. Знаєте, як на мене, обзивати вищих керівників Національного Банку клоунами... Я думаю, що це неправильно. Це не по-державному. Навіщо звільнювати голову Національного Банку і його заступника? Щоб укріпити нашу грошову одиницю? То треба і поставити питання про причини, які сприяли знеціненню і втраті стабільності нашої грошової одиниці. І тут є безліч складових.

Сьогодні просто знайшли Національний Банк як країноу установу, на яку перевели всі стрілки відповідальності. Але це ж насправді не так! І будь-який економіст скаже, в будь-якому підручнику можна прочитати, які складові можуть впливати на стабільність грошової одиниці, на інфляцію.

Я дивуюсь, що Національний Банк мовчить, як води в рот набрав. Я пригадую ті антикризові заходи, з яких починалося, я пригадую, яка реальність була на початку року. Сьогодні, фактично, Національний Банк всупереч закону перепрацює свої перевищення доходної частини над витратною в бюджет для того, щоб виплатити по пенсіям, дає кредит на пенсійне забезпечення. І в той же час Кабінет Міністрів його звинувачує за те, що Національний Банк робить користе для нього! Незрозуміло. Це, знаєте, як-то так не-по партнерськи виходить.

Так, в Національному Банку є безліч проблем, від непрозорості рефінансування до невизначеної валютної політики. Це - звісно. Можливо, хтось любить чи не любить Стельмаха, але не можна ж так забрати всі конституційні інструменти Національного Банку по регулюванню всієї банківської системи, такі, як рефінансування, як встановлення облікової ставки НБУ. Це ж його функція конституційна!

Як банкір із 25-річним досвідом, я відчуваю, які є ризики і проблеми на сьогоднішньому фінансовому ринку. Політичні виступи, політичні гаєла, пошук крайнього, "переведення стрілок" - це не додасть стабільності національній грошовій одиниці.

**- Чи можливо, що в банку "Надра" повториться історія "Промінвестбанку" і постраждають вкладники?**

Я страшенно не люблю називати банки, бо будь-яке слово, будь-яка назва банку, яка лунає тут, у Верховній Раді, чи в коментарях - вона приносить проблеми автоматично цьому банку. Тому що ніхто не розбирається. Говорять про банк - значить, погано. І пішло-поїхало...

Теоретично сьогодні в будь-якому банку це можливо. Сьогодні звинувачували Національний Банк за рейдерство, яке було по

"Промінвестбанку". Скажіть, хіба це функція Національного Банку - хапати рейдерів за руку?

Адже Національний Банк про це повідомив і відповідні служби, які повинні були розібратись, хто займається рейдерством. Але, на превеликий жаль, ніхто на це не прореагував. І складається дивна ситуація. Хто в цій країні відповідає за силові захоплення банків?! Рублячи з цього висновку, я думаю, що в цій ситуації хаосу все можливо з будь-яким банком. Тому що - хто захищає тепер?!

**- Зараз банки залучають від людей вклади під великі відсотки. Як людина може відрізати чесну пропозицію від фінансової піраміди, чи договору з підвохом, по якому банк знизить відсоток як забажає?**

Я можу тільки сказати: кожен українціне розуміє, що в межах 150 тисяч в будь-якій банківській установі гарантується депозит на повернення. Як обрати банк - це, звичайно, настільки індивідуально, і важко радити. Я як голова ради Асоціації українських банків знаю, що у нас банківські установи є ліквідними. Їх руйнують тільки зовнішні чинники, тому що та процедура регулювання, яка запроваджена Національним Банком - вона жорсткіша, ніж в Європі по відношенню до комерційних банків. І банківська система звикла! З одного боку, це погано для банків. З іншого, це добре для суспільства.

Якщо взяти до уваги, що в цілому банківська система, незважаючи на дуже важкий фінансовий рік, мала все-таки прибутки - це свідчить про те, що є це запас, є це резерви, є можливості сформувати резерви по проблемним активам, які виникнуть у тих чи інших вкладників. Є можливості пролонгації кредитів. Тому я тільки можу сказати, що банківська система героїчно вистояла в минулому році.

Якщо взяти до уваги, що майже 60 мільярдів було вилучено і банківська система продовжує функціонувати, здійснювати платежі, видавати кредити - я навіть не очікую на таку міцність нашої банківської системи!

Коли закінчатся атаки, політичні баталії, важко сказати. Якщо вони затягнуться, то ці політики, які сьогодні так "вболівали" за українців і легковано розкидаються політичними гаєлами, не думаючи зберігати в суспільстві довіру до банківської системи - вони всім нанесуть велике зло, окрема, собі, своїм батькам, своїм друзям.

Спілкувався Юрій ШЕЛЯЖЕНКО

# Правдошукач

The Truth Seeker Правдоискатель

Всеукраїнська газета "Правдошукач". Засновник, редактор, видавець: Шеляженко Ю.В. (ФО-П, ід. № 2961810532).

Свідчення про державну реєстрацію державного засобу масової інформації серія КВ № 14488-3459 Р, видане Міністерством Юстиції України 10.10.2008. Тираж 1000 примірників. Розповсюджується безкоштовно.

Адреса редакції, видавця, друкарні: пошт. індекс 01042, м. Київ, вул.Тверський тупик, буд. 9, кв. 82.

Тел. +38 (097) 3179326, факс +38 (044) 5290435.

Електронна пошта: say@truth.in.ua